

JANNY'S JUWEELTJES

Waar Janny Bosman de afgelopen maanden heeft gedoken? Wij kijken denkbeeldig mee via de zoeker op haar onderwaterhuis, wat er zoal in beeld kwam. Met soms herkenbare beelden, maar er zitten ook zeker juweeltjes tussen. Alles oké? Duiken maar. Deze maand deel 8.

GENIETEN PUR SANG

Wat een aangenaam lenteweertje, heerlijk. Ik verheug mij op de geplande duiken in het Grevelingenmeer de komende dagen. Het is nog rustig bij Dreischor parking en bij ons staan de zeenaaktslakken op de planning. Vorige week hebben we ze hier al hier gezien en vandaag gaan we ervoor. Kom maar op! We hebben het goed ingeschat, want tijdens deze mooie duik vinden we meer dan vijftig brede ringsprietslakken (*Facelina bostoniensis*) en tientallen kleine vlokkslakken. Nu duik ik toch al aardig wat jaartjes, maar in deze aantallen ben ik deze slakken nog niet tegengekomen. We zwemmen nog even door naar de kleiwand en ook hier kruipen de bosto's nog over de bodem. Tijdens onze safety stop scharrelen we

nog wat rond en zie ik in het rode wier een enorme zeedonderpad. Het is de groene zeedonderpad, maar vanwege zijn camouflagekleuren zou je bijna anders gaan denken. Het lijkt wel of deze donderpad nog paaikleur heeft, zo fel! Maar dat is al een tijdje geleden. Doordat ik met de 45mm macrolens op pad ben voor de slakjes, wordt het wat de donderpad betreft alleen zijn kop. En zelfs dat is nog alleen mogelijk door ver naar achteren te gaan om de volledige kop in beeld te krijgen. De duik is geweldig, de nazit in het zonnetje heerlijk en op de terugweg naar huis gaan we nog even langs de bloembollenvelden nabij Oude Tonge. Wat een vrolijk gezicht al die kleuren, ik ben er dol op.

VERGEET ZOET NIET!

In deze periode waarin onder water weer veel tot leven komt in het zoute water, maar zeker ook in het zoete, is het voor mij keuzes maken waar te duiken. We gaan op zoek naar snoekbaars, maar dat is nog matig qua aantallen tot op heden. In het ondiepe komen we wel een snoek tegen en aan haar dikke buik te zien heeft zij kuit. We zoeken nog goed in de omgeving of er nog een mannetje in de buurt is, met de hoop (lees: wens) dat we de paai mogen volgen. Maar dat gebeurt helaas niet, we kunnen niet altijd geluk hebben. De volgende dag gaan we poolshoogte nemen in Vinkeveen bij Zandeiland 4. Hier hetzelfde wat de snoekbaarzen betreft, vandaag zijn ze er niet. In ieder geval niet waar wij zijn. Wat wel in overvloed aanwezig is, zijn de baarseieren. Als linten

hangen ze aan takken en andere obstakels. Een snoek ligt bij één van de eierlinten. Ik moet voorzichtig naderen om te voorkomen dat ik een stofwolk veroorzaak. Het is twaalf meter diepte en er zijn behoorlijk wat takken. Thuis zie ik op het computerscherm dat er een baarsje verscholen zit tussen de baarseieren, wellicht in doodsangst voor die snoek. Onder water is mij dat ontgaan. De rivierkreeftjes zijn ook druk in de weer. We zien een paring en een derde kreeftje kijkt als toeschouwer. Een komisch gezicht en ik kan een glimlach onder water dan ook niet onderdrukken. Voor deze week weer even genoeg gedoken, maar we zijn vol verwachting op de komst van de pijlintkvissen en de sepia's. Wij zijn er klaar voor.

